

Tak szybko na wstępie – od pewnego czasu miałam chęć napisać coś takiego dla nowych członków i tych starszych weteranów naszego bloga oraz ogólnie dla osób, które stawiają pierwsze kroki w klimatach blogów typu *role-play*. Poradnik ma na celu przybliżyć strukturę opowiadania (lecz nie takiego standardowego, który ma typowy schemat typu *wstęp – rozwinięcie – zakończenie*; zwłaszcza, że tutaj pisze się teksty, które potem są kontynuowane przez drugą osobę) oraz ogólną poprawność dialogów. Korzystałam z kilku stron, do których linki podałam na samym dole w bibliografii. Nie daję ich bezpośrednio do blogu czy nie *zrzynam* z nich tekstu, ponieważ chcę to napisać w stylu i klimacie naszego bloga – Klanu Wilczej Paszczy – tak, aby łatwiej wczuć się w owy klimat.

Mam nadzieję, że poradnik się przydał :)

ANTILIA – *administratorka bloga Klan Wilczej Paszczy* (status na 26.07.2021)
& *administratorka bloga Wataha Mrocznych Skrzydeł* (status na 14.08.2022)

OGÓLNY ZARYS STYLU PISANIA OPOWIADAŃ

Jest to bardzo skrócona i sprasowana lista, która przedstawia cechy opowiadania.

- Przede wszystkim staraj się zachować ten sam **czas narracji** – pisz w czasie przeszłym lub teraźniejszym. Czas przyszły można użyć np. w jakiś wizjach.
- Opowiadanie powinno zawierać przynajmniej **jeden dialog** – postać może mówić sama do siebie lub kierować swoje słowa do konkretnej postaci, w tym przypadku – innego wilka.
- Staraj się włączyć do swojego tekstu **inne postacie**, które aktualnie znajdują się w Klanie Wilczej Paszczy. Czasami, gdy czytam niektóre opowiadania, mam wrażenie, że w danej watasze jest tylko para wilków, które piszą między sobą...
- Przed rozpoczęciem pracy warto **zaplanować fabułę** swojej części odpisu. Należy też pamiętać, aby niczego nie zagmatwać, np. z wystąpieniem postaci, która od pewnego czasu jest martwa!
- Nie bój się **opisywać otoczenia** w jakim znajduje się postać. Barwny opis krajobrazu lub nowo spotkanego wilka bardzo wzbogaca opowiadanie.

WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE PISANIA DIALOGÓW

Szczerze mówiąc, wydaje mi się, że ta część będzie ważniejsza od poprzedniej, niemniej jednak warto zabrać wszystkie rady, jakie tu napisałam dla Was. Duża część osób trzyma się w miarę powyższych wskazówek dot. ogólnej spójności opowiadania, jednak dialogi zostawiają wiele do życzenia... Nie są one niepoprawne, lecz dla niektórych, w tym i dla mnie, mogą być... niestylistyczne. Oto jak ja piszę opowiadania, według wskazówek pana Tomasza z jezykowiedylematy.pl (link do samego artykułu będzie na dole).

- Dialog powinien rozpoczynać się odpowiednim znakiem, czyli **myślnikiem**: –
Wiele osób wstukuje jedynie - co teoretycznie jest **łącznikiem**, lecz wiele osób używa go niepoprawnie jako myślnik. Łącznika używa się przy połączeniach przymiotników czy przedrostków z nazwami własnymi.

Jak używać myślnika? Są dwa/trzy sposoby:

1. Dokumenty Google'a (osobiście z tego korzystam, dzięki czemu mam również myślnik na aplikacji mobilnej*): na pasku menu głównego wchodzimy w Narzędzia ⇒ Ustawienia ⇒ Wpisujemy dwa łączniki (--) a obok podajemy znak myślnika (-). W ten sposób po wpisaniu dwóch łączników i **zastosowania spacji** (to ważne, inaczej skrypt nie zamieni znaku na ten, który chcemy) mamy w swoim tekście myślnik.
* – Działa zarówno w aplikacji mobilnej jak i na komputerze, jeśli piszemy na koncie Google z tak ustawionymi preferencjami!
 2. Kopiuj i wklej – nie wiem czy prostszy ale na pewno bardziej męczący sposób ;)
 3. Nie wiem, czy jest możliwość zmiany znaków z poziomu ustawień systemu Windows, ale znalazłam poradnik dla użytkowników Maca. Link będzie w bibliografii.
- Gdy zamykamy wypowiedź postaci i piszemy czasownik dotyczący **mówienia** (np. szepnęła, burknęła, krzyknął, powiedziało), czasownik ten piszemy z małej litery i **nie wstawiamy** na koniec wypowiedzi kropki. W przypadku innego znaku interpunkcyjnego kończącego zdanie (pytajnik ? lub wykrzyknik !) **nadal nie stawiamy kropki!**

– *Mógłby być nieco bardziej uprzejmy – warknęłam.*
– *Jak Cię zwą? – zapytał Akos.*

- Antagonistycznie jest, gdy zamykamy wypowiedź postaci i zamiast owego mówienia **dajemy opis lub jakąś inną czynność**, piszemy z dużej litery, zupełnie, jakbyśmy pisali nowe zdanie. Wtedy również wypowiedź **kończymy kropką!**

– *Wynoś się stąd. – Odwróciłem się plecami do szarego wilka, nie chcąc go już więcej widzieć.*
– *Dlaczego mnie to spotyka? – Antilia schowała głowę między swoimi śnieżnobiałymi łapami.*

- Kiedy postawimy kropkę po opisie wypowiedzi postaci, sprawia ona, że kolejne zdanie – niezależnie czy jest to wypowiedź czy dalszy opis – **zaczyna się od dużej litery.**

– *No bo wiesz – zaczęłam, myśląc, jak mu to wyjaśnić. – To trochę skomplikowane...*

To by było na tyle z mojej strony. Mam nadzieję, że udało mi się nieco pomóc :)

Proszę pamiętać, że **ja nie jestem lingwistką ani nie mam wykształcenia w tym kierunku** (jestem technikiem a jakim to może kiedyś się dowiecie, jak mnie spotkacie w pracy ;). Powyższy tekst opierałam na artykułach, których linki znajdują się poniżej.

BIBLIOGRAFIA

- [Jak pisać dialogi? Praktyczne porady](#)
- [10 wskazówek, jak stworzyć dobre opowiadanie](#)
- [Jak pisać opowiadania?](#)